

Τερώτατε Μητροπολίτα Φθιώτιδος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Συμεών, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καὶ εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ολοθύμως εὐχαριστοῦμεν διά τήν δήλωσιν ὑμῶν, διά τῆς ὁποίας ἐκφράζετε τήν βαθεῖαν λύπην ὑμῶν ἐπί τῇ προσφάτως ληφθείσῃ ὑπό τῶν ἐνταῦθα κρατικῶν ἀρχῶν ἀποφάσει μετατροπῆς τοῦ μουσείου τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς μουσουλμανικόν τέμενος.

Ἡ χριστιανική ναοδομία εἶναι ἀνυπέρβλητος θεολογική γλῶσσα, ἡ ὁποία διά τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμπνεύσεως ἐκφράζει ὁρθοτόμως τήν πίστιν τῆς Ἑκκλησίας εἰς τὸν Τριαδικόν Θεόν, εἰς τήν πανσωστικήν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ εἰς τήν ἐσχατολογικήν πλήρωσιν καὶ τήν πληρότητα τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Αὐτήν τήν ἀλήθειαν ἐκπροσωπεῖ καὶ διακηρύττει μέ μοναδικόν τρόπον ὁ Ιερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Οὐδεμία παρέμβασις εἰς τό οἰκοδόμημα δύναται νά ἐπικαλύψῃ, νά ἀλλοιώσῃ ἢ νά ἔξαφανίσῃ τό εὐάγγελον μήνυμα καὶ τήν ἀποστολήν τοῦ Ναοῦ, περὶ τοῦ ὅποίου ἔχει σοφῶς λεχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ «τήν ἀρχιτεκτονικήν διατύπωσιν τοῦ δόγματος τῆς Χαλικηδόνος», ἥγουν τῆς πίστεως εἰς τό «ἄει μυστήριον» τῆς Θεανθρωπινότητος, εἰς τήν ἔνωσιν καὶ ἀλληλοπεριχώρησιν, ἐν τῷ ἐνί προσώπῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς Θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως, «ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως».

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτη, μόνον ἡ χρῆσις τοῦ ὑπερόχου τούτου ἰεροῦ οἰκοδομήματος ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ ἀνταποκρίνεται εἰς τήν οὐσίαν του καὶ τήν λυτρωτικήν μαρτυρίαν του. Εἰς αὐτόν τόν πανίερον χῶρον, τά πάντα ὑμνοῦν τόν Χριστόν, τόν ἔνσαρκον Λόγον, τόν ἐν ἀρχῇ καὶ τόν ἐρχόμενον. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, ἀπορρίπτεται ἀπό τό Ίσλαμ. Οἱ μουσουλμάνοι πιστοί προστηύχοντο μετά τήν μετατροπήν τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τέμενος, ἐπί 481 ἔτη, ἐντός ἐνός χριστιανικοῦ ναοῦ, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ χριστιανικῇ, γενικῶς καὶ ὅχι μόνον λόγῳ τῶν ἀγιογραφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκαλύφθησαν. Ἡ μόνη χρῆσις, ἡ ὁποία σέβεται καὶ ἀναδεικνύει τήν ἀλήθειαν καὶ τήν ἰεράν ἀποστολήν τῆς Ἁγίας Σοφίας, εἶναι ἡ λειτουργία της ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ.

Ο ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὡς ἀρχιτεκτονική ἀποτύπωσις τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ συμπάσης τῆς κτίσεως ἀνήκει εἰς ὀλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀναγνώρισίς του ὡς μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικῆς κληρονομίας ἐκφράζει ἐμμέσως καὶ αὐτήν τήν ἀλήθειαν καὶ δέν συνδέεται μόνον μέ τό ἀπαράμιλλον μεγαλεῖον τοῦ ἀρχιτεκτονήματος, μέ τήν ἀγιογράφησιν καὶ τόν διάκοσμόν του.

Μέ αύτάς τάς σκέψεις, εύχαριστοῦμεν ύμῖν ἄπαξ ἔτι διά τήν πηγαίαν καὶ εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῆς ύμετέρας ἀγάπης καὶ τῆς ύποστηρίξεως πρός τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τήν ζωήν καὶ τήν καλήν μαρτυρίαν τοῦ ὄποιου, πάντοτε ἐν ἀταλαντεύτῳ πιστότητι πρός τάς ἀποστολικάς παραδόσεις καὶ ἐν ἀκαμάτῳ μερίμνῃ διά τόν ἑκάστοτε σύγχρονον ἄνθρωπον, εἶναι παρόν τό πνεῦμα τῆς Αγίας Σοφίας.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ύμᾶς τήν χάριν καὶ τό ἅπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Α.βκ' Σεπτεμβρίου 1ε'

Επικαλούμεθα ἀγαπητόν ἡμῶν Χριστού τοῦ Αδελφοῦ Ι.